

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 64/2568

ศาลปกครองกลาง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลแขวงพระนครเหนือ ศาลผู้รับความเห็น นาง ก. ผู้ฟ้องคดี กองทุนประกันวินาศภัย ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่เอกชนซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยตามสัญญาประกันภัย ยื่นฟ้องกองทุนประกันวินาศภัย ที่ 1 ผู้จัดการกองทุนประกันวินาศภัย ที่ 2 ผู้ถูกฟ้องคดี โดยบรรยายถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ค่าทดแทนตามสัญญาประกันภัยการติดเชื้ออันเนื่องมาจากไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) กับบริษัท ด. จำกัด (มหาชน) ซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เป็นผู้ชำระบัญชี ต่อมาผู้ฟ้องคดีตรวจพบเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) จึงยื่นคำทวงหนี้ตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองปฏิเสธการจ่ายเงินตามคำทวงหนี้ของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระหนี้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองในฐานะผู้ชำระบัญชีบริษัทใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโดยชอบแล้ว ผู้ฟ้องคดีตรวจพบเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) หลังจากที่กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นสุดความคุ้มครอง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่มีหน้าที่ที่จะต้องเยียวยาผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นข้อพิพาทในทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์จะฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองในฐานะเจ้าหนี้ในการใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ค่าสินไหมทดแทนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ในกรณีที่บริษัท ด. จำกัด (มหาชน) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ศาลแขวงพระนครเหนือพิจารณาแล้วเห็นว่า นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีข้อต้องพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีเข้าเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือไม่ จำต้องวินิจฉัยโดยพิจารณาเงื่อนไขในสัญญาประกันภัยที่เอกชนทำกับเอกชนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ประเด็นแห่งคดีเป็นเรื่องการฟ้องเรียกค่าทดแทนในมูลหนี้ที่เกิดจากสัญญาประกันภัยระหว่างผู้ฟ้องคดีกับบริษัท ด. จำกัด (มหาชน) และมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองบอกเลิกสัญญาประกันภัยโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แม้กองทุนประกันวินาศภัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จะเป็นหน่วยงานทางปกครอง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เป็นผู้ชำระบัญชีของบริษัท ด. จำกัด (มหาชน) ทั้งสัญญาประกันภัยระหว่างผู้ฟ้องคดีกับบริษัท ด. จำกัด (มหาชน) เป็นการกอนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกันจึงเป็นสัญญาทางแพ่ง ดังนั้น การบอกเลิกสัญญาประกันภัยรวมถึงการปฏิเสธการจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นเพียงการดำเนินการอย่าง

อื่นที่จำเป็นเพื่อให้การชำระบัญชีเสร็จสิ้นตามขั้นตอนของกฎหมายในการชำระบัญชีบริษัทอันเป็น
อำนาจและหน้าที่ของผู้ชำระบัญชีบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมาย
ว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองในฐานะผู้ชำระบัญชี
ว่าบอกละเมิดสัญญาประกันภัยโดยไม่ชอบ ขอให้ชำระหนี้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย
การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จึงเป็นการกระทำในฐานะผู้
ชำระบัญชีโดยอาศัยสิทธิที่สืบเนื่องจากสัญญาประกันภัยซึ่งเป็นสัญญาทางแพ่งระหว่างเอกชนกับ
เอกชน ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นข้อพิพาททางแพ่งที่เกี่ยวเนื่องกับสัญญาประกันภัยซึ่งอยู่ในอำนาจ
พิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/64/2568>